

гото не може да става и дума — иде да ни потвърди, че той дѣйствително е каралъ единъ човѣкъ до Сливница, отъ гдѣто върналъ коня, заедно съ каруцитѣ на господаря си. Това обстоятелство свидѣтелствува, че човѣка, който е билъ въ фабриката на Карагюлева, не е билъ майсторъ; че той е ималъ нужда да отиде по направлението на Сърбия и че този човѣкъ е онзи, за когото говорятъ свидѣтелитѣ: Клия, Петровъ и Ивановъ. Свидѣтелскитѣ показания на Илиева сж съобразни съ ония, що имаме вече и отъ друга страна; тѣ рисуватъ отношенията, които сж съществували между подседимия и неговитѣ слуги, както и характерътъ на домашнитѣ отношения на подседимия. Слѣдъ това, ако г-да защитницитѣ и подседимия настояватъ върху домогванията си за моралната несъстоятелностъ на свидѣтелитѣ, то ний нѣма да забравимъ за минута по отношение на тѣхъ и моралната несъстоятелностъ на Карагюлева, която така ясно прѣдъ насъ се рисува.

Идждъ на рѣдъ свидѣтелскитѣ показания на Стефанъ Николовъ файтонджия, които се прочетоха при сѣдебното разбирателство на дѣлото. Николовъ така сжщо твърди, че е носилъ на фабриката единъ човѣкъ, който, както при пазарлъка на файтона, така сжщо и додѣто се возилъ, пазѣлъ се да не го виждатъ. Николовъ мисли, че мющерията му е ималъ нѣкои и други основания да се прѣкрива, да върви нѣкакъ не естествено, както не вървятъ обикновено хората, които отиватъ по работа. Рано една сутринъ, лѣтень денъ, въ 3 часа, тѣ сж тръгнали; идватъ до банката; тукъ мющерията влиза въ градината, отъ гдѣто излизатъ вече двама и се качва другъ единъ човѣкъ, а не онзи, който пазарилъ файтона, и отива на фабриката. Ако не е това право насочване на извѣстна важна улика, то, въ всѣки случай, то указва на една неестественостъ както въ пазарлъка на файтона, така сжщо и въ отиванieto по работа. Тази неестественостъ иде да се притури на онѣзи данни, които съществуватъ за изобличението на подседимия. Пазарлъка на файтона се подкрѣпи и отъ Стефанъ Димитровъ и отъ Ставри Кръстева, които сж тамъ присѣствували. На рѣда иде другъ свидѣтель, който говори въ полза на обвинението; това е свидѣтеля Христо Тепавичаровъ. Неговитѣ показания, инакъ доста смѣшни, направиха прѣдъ васъ надлѣжнитѣ впечатлѣния. Отъ това, че